

Sygn. akt IV U 218/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dariusz Rams
Protokolant:	st. sekr. sądowy Krystyna Olekszyk - Stobierska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy T. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o zwiększenie jednorazowego odszkodowania

na skutek odwołania T. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 25 maja 2017 r. znak (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu T. Z. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu zwiększenia uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej, w wysokości odpowiadającej 10 % (dziesięciu procentom) stałego uszczerbku na zdrowiu;

II. Zasadza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. na rzecz odwołującego kwotę 180 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV U 218/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 marca 2018 r.

Decyzją z dnia 25.05.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił odwołującemu T. Z. wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową. W uzasadnieniu wskazano, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 19.05.2017 r. ustaliła, że uszczerbek na zdrowiu w przypadku odwołującego nadal wynosi 25%.

W odwołaniu (k.2-5) od w/w decyzji T. Z. wniósł o przyznanie mu jednorazowego odszkodowania w wyższej wysokości. Podniósł, iż decyzja jest dla niego krzywdząca i niezgodna ze stanem faktycznym. Wskazał, że zgodnie z tabelą procentową w przypadku zespołu wibracyjnego przewidziano uszczerbek na zdrowiu w granicach 25 – 40%. Uszczerbek na poziomie 25% został u odwołującego ustalony w 2008 r., od tego czasu stan zdrowia uległ pogorszeniu.

W odpowiedzi na odwołanie (k.11) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek pracy w warunkach szkodliwych dla zdrowia odwołujący T. Z. zachorował na chorobę zawodową: postać kostna zespołu wibracyjnego. Fakt wystąpienia tej choroby stwierdzony został decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w L. nr 3/08 z dnia 10.04.2008 r. (bezsporne).

Z tytułu w/w choroby zawodowej u odwołującego wystąpił uszczerbek na zdrowiu, który komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 30.09.2008 r. ustaliła na poziomie 25% (bezsporne).

Obecnie uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową wynosi 35% i ma on charakter stały. Wystąpiło znaczne pogorszenie stanu zdrowia w stosunku do stanu z 2008 r., w szczególności w zakresie ruchów stawów łokciowych, nadgarstkowych, palców oraz biodra lewego, występują skurcze mięśniowe dla kończyn górnych i dolnych, blednięcia i zasinienia palców.

Dowód: opinia biegłego ortopedy k.14,23, opinia biegłego neurologa k.33-41, opinia biegłej reumatologa k.63-64

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów oraz w oparciu o opinie biegłych.

Zebrane w sprawie dokumenty nie były kwestionowane przez strony pod kątem ich autentyczności i prawdziwości, pozwoliły na weryfikację twierdzeń stron odnośnie istotnych dla sprawy okoliczności.

Podejmując decyzję odnośnie merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy Sąd oparł się na opiniach sądowo – medycznych biegłych z zakresu ortopedii, reumatologii oraz neurologii, zasadniczych oraz uzupełniających. Opinie biegłych są jasne, spójne i logiczne. Biegli dysponowali wiedzą medyczną i doświadczeniem niezbędnym do sporządzenia opinii, w dostateczny sposób uzasadnili wnioski opinii, opinie opracowali w oparciu o całość dokumentacji lekarskiej i badanie odwołującego, zatem odpowiadają ona wymaganiom przewidzianym w art. 285 § 1 kpc.

Opinia biegłej neurolog nie była kwestionowana przez strony.

Odwołujący w zarzutach do opinii biegłego ortopedy wskazał (k.19-20), że badanie miało charakter pobieżny, biegły zaniechał zbadania stawów łokciowych, jak również nie uwzględnił całej dostępnej dokumentacji medycznej. Biegły nie dokonał zestawienia stanu zdrowia odwołującego z momentu badania przez komisję lekarską w 2008 r. oraz z chwili badania, nie wskazano na czym polega wzrost wysokości uszczerbku z 25 do 30%.

Biegły w opinii uzupełniającej (k.23) podtrzymał stanowisko z opinii zasadniczej. Wskazał, że opinia została sporządzona na podstawie badania odwołującego, analizy dostępnej dokumentacji lekarskiej, przy czym nie było potrzeby jej szczegółowego wymieniania. Biegły podniósł również, że jednoznacznie wskazał na wzrost wysokości uszczerbku, porównał siłą rzeczy stan z 2008 r. z obecnym stanem zdrowia.

Odwołujący w zarzutach do opinii biegłej reumatolog (k.69) zakwestionował badanie przedmiotowe narządu ruchu, zarzucił, że zawyżony został stopień zgięcia dłoniowego stawów nadgarstka, poza tym biegła wypowiedziała się w zakresie dotyczącym innej specjalności – neurologicznej.

Biegła w opinii uzupełniającej (k.76) podtrzymała stanowisko z opinii zasadniczej.

Odnosnie opinii należy wskazać, że wszyscy biegli stwierdzili pogorszenie stanu zdrowia odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji. Oceny tej dokonuje lekarz orzecznik ZUS lub komisja lekarska (art. 16 w/w ustawy).

Stosownie do treści art. 12 ust. 2 ustawy wypadkowej jednorazowe odszkodowanie może ulec zwiększeniu, jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych

Z medycznego punktu widzenia, uszczerbek na zdrowiu obejmuje wszelkie ujemne skutki oddziaływania bodźców zewnętrznych na organizm ubezpieczonego w postaci zmian anatomicznych, schorzeń oraz ograniczeń funkcjonalnych poszczególnych organów lub całego ustroju.

Odwołujący na skutek chorobowy zawodowej doznał uszczerbku na zdrowiu, który w 2008 r. został ustalony na poziomie 25%.

Niewątpliwie w przypadku odwołującego stan zdrowia uległ pogorszeniu w stosunku do stanu z 2008 r. Z opinii wszystkich biegłych w sprawie jednoznacznie wynika, iż zakres uszczerbku na zdrowiu stanowiący podstawę przyznania odwołującemu jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej uległ zwiększeniu. Z niekwestionowanej opinii biegłej neurolog wynika, że jego wysokości wynosi obecnie 35%, co mieści się w granicach określonych przepisami Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym bądź długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję przyznając odwołującemu T. Z. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu zwiększenia uszczerbku na zdrowiu w wysokości odpowiadającej 10 % stałego uszczerbku na zdrowiu.

S/

- odnotować uzasadnienie
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnom. organu rentowego,

K.. 14 dni

N., 12.03.2018 r.